

Kraków, 14 lipca 2017 r.
L.dz. 008/Ar-Ka/2017

Sz. P. Karolina Gzowska
Departament Architektury, Budownictwa i Geodezji
Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa
00- 928 Warszawa
ul. T. Chałubińskiego 4/6
e-mail: karolina.gzowska@mib.gov.pl

Szanowna Pani

W odpowiedzi na prośbę opracowania uwag do dokumentu pt.: „Standardy dostępności budynków dla osób z niepełnosprawnościami mając na uwadze koncepcję uniwersalnego projektowania” skierowaną do Stowarzyszenia Architektów Katolickich Ar-Ka proszę o przyjęcie następujących uwag.

Chciałbym podziękować za powierzenie naszemu Stowarzyszeniu – tego zadania. Poprzez wykonywany zawód jak i (choć to w żaden sposób nie umniejsza wiedzy zawodowej) wrażliwość społeczną wynikającą z naszych przekonań - mamy cel wspomagania osób wymagających pomocy. Dlatego ze szczególnym zainteresowaniem obserwujemy prowadzone prace w dziedzinie wprowadzenia szerszych reguł do dziedziny projektowania architektonicznego – uwzględniającego potrzeby osób z niepełnosprawnościami.

Już sama zmiana określenia: z „osoby niepełnosprawne” na „osoby z niepełnosprawnością” – inaczej – właściwie - ustawia ogląd problemu. O szerokim gronie osób branych pod uwagę mówi już pierwsza część opracowania (str. 5). Wszak osobą wymagającą pomocy stać się może jutro – osoba dziś wybitnie sprawna.

Na wstępie wyrażamy żal, że nie mieliśmy okazji współpracować z Autorami dokumentu – być może udałoby się wnieść do niego uwagi wynikające z naszej wiedzy i doświadczenia zawodowego.

Opinie o poszczególnych zapisach tekstu

- p. 2.1 poz. 3 i 4: Lokalizacja stanowisk postojowych: wystarczająca jest informacja by ich lokalizacja była jak najbliżej wejścia do budynku.

- p.2.4 Ilość stanowisk

Wskaźniki ilości miejsc postojowy powinny wynikać z ustaleń Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego

- p. 2.5 Minimalne wymiary stanowisk postojowych
przeźródź zarezewrowana dla zatoki postojowej jest zbyt duża – por. warunki techniczne § 21 i § 104

- p. 3.2.1 Strefa wejścia – Wytyczne ogólne

poz. 1 wejście bez barier w postaci (...) progów (...) – niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 62.3,

poz. 12 „próg o maksymalnej wysokości 1 cm - niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 62.3,

poz. 13 „zadaszenie (...) wysunięte na odległość 90 – 120 cm” niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 292.1;

- rysunek zadaszenia: z niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 292.1 i §293.2;

- p. 3.2.1.1 poz. 1: niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 239.4, § 240,
poz. 2 niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 9.2, § 242.4

- p. 3.2.2 Strefa wejścia - „Pochylnia zewnętrzna – maksymalne nachylenie (...) 6%” niezgodne z warunkami technicznymi: por. § 70, prócz tego § 296.3

str. 20

rysunek – odległość poręczy do ściany: niezgodny z warunkami technicznymi: por. § 298.6;

- p. 3.4.4. Wysokość ciągów komunikacyjnych

niezgodna z warunkami technicznymi: por. § 72.1, § 242.3;

p. 3.4.5 Komunikacja w dużych przestrzeniach

„ścieżki dotykowe oraz odpowiedni kontrast barwny elementu ostrzegawczego” – proponujemy wyłącznie kontrast rodzaju posadzki przed przeszkodą

Str. 25 – 28 Schody

Materiał w bardzo obszerny sposób przedstawia treść lakonicznych zapisów warunków technicznych powielenie warunków technicznych § 68 bez wskazania, że to przepis mający podstawę prawną

str. 36

- p. 4.1.4 Ogólnodostępne pomieszczenia higieniczno – sanitarne

Proponujemy rozpocząć postrzeganie iż osoba korzystająca z pomieszczeń sanitarnych ZAWSZE jest kobietą bądź mężczyzną. Wydzielanie dla nich „trzecich drzwi” jest uwłaczające ich godności

- p. 4.3.7 Łazienka

na stronie 47 – rysunek z przestrzenią manewrową o średnicy 150 cm. – powinien być obszar manewrowy o wymiarach 150 x 150 cm.

Podsumowanie

W opracowaniu istotnym mankamentem jest:

Brak rozróżnienia obowiązujących przepisów od fakultatywnych uwag typu poradnikowego, w miejscach, gdzie są przepisy są cytowane – następuje to bez wskazania, iż jest to obowiązujący stan prawny.

Brak także omówienie potrzeb osób innych niż z ograniczeniami fizjologicznymi (wzrok, słuch, ruch). Zgodnie z wykazem str. 5 – brak omówienia potrzeb osób z małymi dziećmi, z bagażami itp.

Ważny jest także problem trybu wprowadzania przepisów do powszechnego stosowania. Być może okres karencji albo fakultatywność stosowania pozwoli na ich stopniowe i co istotne – skuteczne wprowadzanie.

Ważne jest by połączyć to z uświadamianiem społeczeństwu, że ułatwienia dla osób z ograniczeniami – i związane z tym koszty – to nie jest „podatek” od osób sprawnych – tylko normalna ludzka wrażliwość.

Środowisko architektów powinno czynnie włączyć się w proces pracy nad zasadami projektowania uniwersalnego. Architekci potrafią koordynować prace osób – specjalistów z różnych dziedzin życia.

Raz jeszcze dziękując za możliwość wypowiedzenia się na temat zaprezentowanego dokumentu – mam nadzieję, że dalsze wersje tego ważnego opracowania będą również konsultowane.

Deklarujemy włączenie się w ich tryb.

Z wyrazami szacunku,

Maciej Nitka, architekt

Przedstawiciel Stowarzyszenia
Architektów Katolickich **Ar-Ka**